

Beviis. Hvis dette ikke var Tilfældet, kunde jeg godt indsee, at Meget kunde tale mod at gaae ind paa nogen Prøve med Hensyn til disse Sag. Naar Udvalgets Fleertal nu fastholder, at Forslaget skal indføres her, efterat de tidligere Bestemmelser om Navigationens eller Styrmandsexamen og om Examenscommissionens Sammensætning o. s. v. ere fassatte, herover dette deels derpaa, at man derved stiller det klarere frem, at det er fuldkommen frit for Vedkommende, og deels ogsaa af Hensyn til, at der for Afholdelsen af Prøver i disse Sag vil være at træffe andre Bestemmelser end dem, som ere foreslaaede for Styrmandsexamen, idet man ikke kan vente, at Dommerne ved Styrmandsexamen særlig kunne være hjemme ogsaa i alle disse her nævnte Sag. Dette vil altsaa Ministeriet kunne ordne efter Tid og Omstændigheder aldeles uafhængig af de Bestemmelser, som træffes for Styrmandsexamen. Ved at opstille dem under § 3, som er foreslaaet af et æret Medlem af Udvalget, samlede mandem mere som en bestemt anden Afdeling af Styrmandsexamen, men herved kunde det paa den anden Side let faae Udseende af, at den, der ikke har bestaaet baade Navigationen og alle de øvrige Sag, ikke har det samme Stempel som Andre. Dernæst behøves der kun et lille Trin til, at man ogsaa fastslog, at den, som vil tage anden Deel, ogsaa skal tage Prøve i disse forskjellige Sag, og dette vilde være saameget farligere, som man her nødvendigvis nødes til, for at prøve sig frem, at give Administrationen Frihed til i saa Henseende at træffe de fornødne Foranstaltninger. Dette Forslag indstilles imidlertid, som det vil sees af Betænkningen til Thinget, kun som betinget. Udvalget har nemlig ikke ønsket, at der skulde opstilles i Loven nogen Fordring, som man ønskede, Sømandene skulde opfylde, naar man, eftersom Forholdene ere, ikke kunde vente, at de ved deres egne Midler og deres egen Hjælp vilde kunne naae det, og man paa den anden Side ikke vilde komme dem til Hjælp. Hellere bør man da fremdeles overlade det som hidtil til private Kræfter at gjøre ogsaa i denne Retning for Sømandene, hvad man kan. Anerkender man det

som en berettiget Stræben af denne Deel af vore Medborgere, at de søge ogsaa i denne Henseende at komme videre, maa man ogsaa erkjende, at de — i Forhold til, hvad der bliver andre Medborgere til Deel — have et billigt Krav paa at kommes til Hjælp.

Fugen: Dengang dette Lovudkast var til første Behandling, var det min Hensigt at udtale mig om Lovens almindelige Principer, om det Grundlag, hvorpaa den efter min Mening burde bygges. Da jeg imidlertid var saa heldig at faae Ordet, var det meget langt fremme i Mødet; ærede Medlemmer vare trætte, de fleste havde forladt Salen, og vi havde hørt et langt Foredrag af det ærede Medlem, som nu er Ordfører. Jeg yttrede da, at jeg vilde opsætte mine Bemærkninger til denne Behandling, idet jeg nærrede den langvinske Forhaabning, at Forholdet da vilde stille sig noget gunstigere end sidste Gang; men jeg beklager, at Stillingen er omtrent den samme. Mødet er noget langt fremme, ærede Medlemmer ere noget trætte, og vi have hørt et langt Foredrag af det ærede Medlem, som er Ordfører for Udvalget. Denne Gang kan jeg imidlertid ikke frasalde Ordet, idet jeg har stillet nogle Underændringsforslag, som jeg dog maa motivere, for at fremstille for det ærede Thing, hvad Meningen er, og hvilken Betydning, jeg lægger i dem. — Jeg troer, at det er paa Tiden, at der gjøres Noget, for at fremme vore Søfolks Dphsning og Udvikling. Vore Søfolk have hidtil altid nydt en god Ansæelse i fremmede Lande, og de nyde den endnu; men dersom vi ikke gjøre Noget, for at hjælpe dem fremad, og navnlig i den Retning, som jeg nys nævnte, frygter jeg for, at dette ikke altid vil vedblive at være saaledes, som det er nu, idet man rundt omkring og i alle de os omgivende Lande, hos alle Sønationer i Europa, bestræber sig for at hjælpe Søfolkene til at forskaffe sig større Dphsning, og Staten gjør Meget for at faae dette naaet, og den paalægger Søfolkene store Offre. Men idet man gjør dette, er der to Ting, som man maa lægge Mærke til, to Principer, hvorfra man maa gaae ind. Det ene er det, at, naar det saa